

Miloslav LUDVÍK
ministr zdravotnictví

V Praze dne -7-04-2017
Č.j.: MZDR 13237/2017-3/PRO

MZDRX00Y4GS6

ROZHODNUTÍ

Ministr zdravotnictví, jako vedoucí ústředního správního úřadu, věcně příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl ve správním řízení o rozkladu **takto**:

Rozklad ze dne 6. 2. 2017, který podal Libertariánský institut, z. s., IČO 04655877, se sídlem Holečkova 36/1265, 150 00 Praha 5 (dále také jen „účastník řízení“), proti usnesení Ministerstva zdravotnictví ze dne 20. 1. 2017, č.j. 2435/2017-2/OPL, o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu pro zjevnou právní nepřipustnost žádosti o povolení k zacházení s návykovými látkami a přípravky – slovy účastníka řízení s „drogami“, mezi které řadí omamné látky, psychotropní látky, přípravky obsahující omamné nebo psychotropní látky, prekursory, zejména konopné produkty (marihuana, hašiš), kokain, crack, pervitin, LSD, opium, ecstasy, kath, **se podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu**

z a m í t á .

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 20. 1. 2017, č.j. 2435/2017-2/OP, ministerstvo zastavilo pro zjevnou právní nepřipustnost žádosti podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení ve věci žádosti účastníka řízení o povolení činnosti spočívající v obchodování, výrobě, dovozu, vývozu a skladování omamných látek, psychotropních látek, přípravků obsahujících omamné nebo psychotropní látky a prekursorů, směřující zejména k následujícím: konopné produkty (marihuana, hašiš), kokain, crack, pervitin, LSD, opium, ecstasy, kath. Usnesení o zastavení řízení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 24. 1. 2017.

Proti tomuto usnesení podal účastník řízení dne 6. 2. 2017 rozklad. Rozklad byl tedy podán včas a k tomu oprávněnou osobou.

Po přezkoumání předcházejícího správního řízení a napadeného usnesení v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu jsem dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v daném případě správně a v souladu s právními předpisy.

Účastník v rozkladu namítá, že ministerstvo ignoruje čl. 2 odst. 4 Ústavy České republiky ve spojení s § 3 odst. 2 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o návykových látkách“), podle nichž návykové látky a přípravky je obsahující mohou být použity i „k jiným účelům na základě povolení Ministerstva zdravotnictví“. Účastník řízení tedy postupuje po právu a žádá ministerstvo o udělení příslušného povolení. Naopak se účastník neztotožňuje s názorem ministerstva, že vydání povolení by bylo v rozporu s účelem zákona o návykových látkách, a neztotožňuje se ani s nynější legislativní úpravou. Účastník řízení si stojí za svým názorem, jímž je postupná dekriminlizace lehkých drog. Tento svůj názor účastník řízení v rozkladu blíže rozvíjí (neúčinnost represe, černý trh, pozitivní ekonomické dopady legalizace návykových látek atd.).

K námitkám účastníka uvádím následující:

Podle § 1 zákona o návykových látkách platí: (1) Tento zákon upravuje a) zacházení s návykovými látkami, jejich vývoz, dovoz a tranzitní operace s nimi, b) zacházení s přípravky obsahujícími návykovou látku, s přípravky obsahujícími návykovou látku a uvedenou látku kategorie 1 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího prekursory drog (dále jen „uvedená látka kategorie 1“) a léčivými přípravky obsahujícími uvedenou látku kategorie 1, jejich vývoz, dovoz a tranzitní operace s nimi a c) pěstování máku, konopí a koky a vývoz, dovoz a zneškodňování makoviny.

Dle § 3 zákona o návykových látkách (1) Zacházením s návykovými látkami a přípravky se rozumí a) výzkum, výroba, zpracování, odběr, skladování, dodávání a používání návykových látek a přípravků, b) koupě a prodej návykových látek a přípravků, jakož i nabývání a pozbytvání dalších věcných nebo závazkových práv s nimi spojených, zprostředkování takových smluv a zastupování při jejich uzavírání.

Podle odst. 2 téhož ustanovení (2) Návykové látky uvedené v příloze č. 3 nebo 4 nařízení vlády o seznamu návykových látek a přípravky je obsahující mohou být použity pouze k omezeným výzkumným, vědeckým a velmi omezeným terapeutickým účelům vymezeným v povolení k zacházení. Ostatní návykové látky a přípravky je obsahující mohou být použity pouze k terapeutickým, vědeckým, výukovým, veterinárním účelům nebo i k jiným účelům na základě povolení Ministerstva zdravotnictví.

Podle § 8 zákona o návykových látkách (1) Povolení k zacházení vydává Ministerstvo zdravotnictví. Povolení k zacházení není vydáno, pokud osoba nesplní požadavky kladené na žádost podle odstavce 6. (2) Povolení k zacházení opravňuje pouze k činnostem v něm uvedeným, a jedná-li se o povolení k výrobě, může v něm být stanoven nejvyšší přípustný objem výroby návykových látek nebo přípravků. Vydáním nového povolení k zacházení zaniká dosavadní povolení k zacházení.

Podle § 45 odst. 3 správního řádu žádost nesmí být zjevně právně nepřijatelná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66). Usnesení se oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni.

Podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřijatelná.*

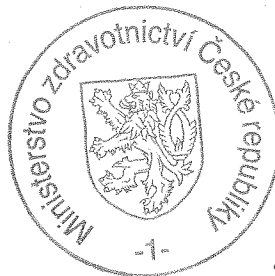
Zacházení s návykovými látkami je v České republice, a nikoliv jen v ní, regulovanou činností, kterou v podrobnostech upravuje v právním řádu této země zákon o návykových látkách. Zákon o návykových látkách definuje jak pojem „zacházení s návykovými látkami“, tak vlastní podmínky zacházení s návykovými látkami, vydání povolení ministerstva ke konkrétním způsobům zacházení a jednotlivým účelům, jakož i další povinnosti dotčených osob a sankce za porušení právních povinností. Z § 3 odst. 2 zákona o návykových látkách sice plyne, že povolení ministerstva k zacházení s návykovými látkami je možné vydat i k jiným účelům, ale tyto jiné účely nelze interpretovat zcela svévolně, jak to činí účastník řízení. Ze zákona a mezinárodních úmluv, jimiž je Česká republika vázána (zejména Jednotná Úmluva o omamných látkách z roku 1961 ve znění Protokolu o změnách Jednotné úmluvy o omamných látkách, Úmluva o psychotropních látkách a Úmluva Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami), je zjevné pouze omezené spektrum účelů, k nimž je možné povolit zacházení s návykovými látkami. Článek 4 písm. c) Jednotné Úmluvy zavazuje státy, které Jednotnou Úmluvu podepsaly, aby přijaly legislativní a správní opatření, která budou nutná k tomu, aby omezily produkci, výrobu, vývoz, dovoz, distribuci, obchod, použití a přechovávání omamných látek výlučně pro lékařské a vědecké účely. Úmluva o psychotropních látkách stanoví v článku 5 odst. 2, že každý stát, s výhradou ustanovení článku 4, omezí výrobu, vývoz, dovoz, distribuci, skladování, používání a uchovávání látek uvedených v Seznamech II, III a IV, jakož i obchod s nimi, na lékařské a vědecké účely. U látek uvedených v Seznamu I se dle článku 7 vyžaduje přísnější režim, kdy dle písm. a) státy zakáží veškeré jejich používání, s výjimkou používání náležitě oprávněnými osobami k vědeckým a velmi omezeným léčebným účelům ve zdravotnických nebo vědeckých zařízeních, jež jsou pod přímou kontrolou vlády nebo působí na základě jejího zvláštního povolení. Tyto účely sledují veřejný zájem (např. lékařské a vědecké účely) a mezinárodní úmluvy zavazují přistoupivší státy, aby přijímaly opatření, které jednotlivé způsoby zacházení omezily právě a jen na tyto veřejný zájem sledující a úmluvami aprobované účely. Jestliže tedy z úmluv, které Česká republika podepsala a jejichž obsah jí tak zavazuje (v souladu s účelem úmluv je třeba interpretovat a aplikovat jednotlivá ustanovení zákona o návykových látkách), plyne, že veškeré legální zacházení s návykovými látkami (omamnými a psychotropními látkami) je třeba omezit na vědecké a lékařské účely, pak obdobně a v souladu s mezinárodními závazky České republiky je nutné vykládat účely, k nimž může ministerstvo vydat povolení k zacházení s návykovými látkami. Účastník řízení si je uvedeného zjevně vědom, jak vyplývá z podané žádosti, v níž účastník mj. uvádí: „*Náš institut si je vědom mezinárodních závazků České republiky, zejména pak Single Convention on Narcotic Drugs a Schedule I a II. Budeme proto iniciovat petici, která vyzve Vládu České republiky, aby zabývala na půdě OSN jednání na vyjmutí výše uvedených drog z režimu zmíněné regulace.*“. Nemohu proto přitakat účastníkovi, že postupuje v souladu s ústavní zásadou „každý může činit, co není zákonem zakázáno“ a v souladu se zákonem o návykových látkách. Na tom nemohou změnit jakékoliv úmysly, plány či cíle účastníka (mám na mysli snahu o dekriminizaci „drog“), pro které žádá povolení ministerstva. Takový účel je v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, smyslem a účelem zákona o návykových látkách (regulace a kontrola návykových látek), ale rovněž i se státní politikou České republiky v této oblasti. Jakékoliv úvahy účastníka týkající se kritiky současné právní úpravy a výčet možných pozitiv změny v duchu cílů účastníka jsou v tomto

smyslu irelevantní. Ze samotné žádosti je tak na první pohled zřejmé, že takovou žádostí není na místě se vůbec zabývat. Zjevně právně nepřipustnou žádost správní orgán neprojednává, neprovádí žádné dokazování a řízení usnesením bez dalšího zastaví. Ministerstvo proto, soudě dle obsahu správního spisu, ani účastníka nevyzvalo k předložení žádosti na povinném zákonem požadovaném formuláři, neboť takový postup by byl v případě zjevně právně nepřipustné žádosti v rozporu s procesní ekonomikou a konec konců i se samotným institutem zjevné právní nepřipustnosti podání, resp. žádosti. Postup ministerstva shledávám jako zcela souladný s příslušnou úpravou v zákoně o návykových látkách a ve správním řádu a námitky účastníka jako nedůvodné a zčásti irelevantní.

Bez ohledu na námitky uvedené v rozkladu musí odvolací orgán zkoumat zákonnost napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo. Porušení zákona jsem neshledal, jak uvedeno výše. S ohledem na výše uvedené jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu dále odvolat.

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem 95674045-25785-170407150814, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z 2 listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Autorizovanou konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Zajišťovací prvek:

bez zajišťovacího prvku

Subjekt, který autorizovanou konverzí dokumentu provedl:

Ministerstvo zdravotnictví

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

7.4.2017

Jméno, příjmení a podpis osoby, která autorizovanou konverzí dokumentu provedla:

Eva Sadílková

95674045-25785-170407150814

Poznámka:

Kontrolu této ověřovací doložky lze provést v centrální evidenci ověřovacích doložek přístupně způsobem umožňujícím dálkový přístup na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.